

talte om, at vi havde udmærket Tæffemateriale i Yng og Kør, saa vil jeg sige, at af Yng bruges vel en Del, men ikke i det Omfang som hidtil, og Kør er vel et godt Tæffemateriale, men det er kostbart. Papir tag er ikke slynderlig dyre, og jeg tror, som sagt, at det om svie Tid bliver mere og mere almindeligt. Naar han desuden nævnte, at Kolf vilde være ilde stødte ved i et daarligt Nar som i Nar at sætte Lidet tørret Joder ind i en Lade, der var tæffet med Papir tag, og som man kunde kalde hermetisk tilluftet, saa er der ingen Fare derfor. Saadanne Lader kunde godt indrettes med Lufthuller og Ventiler i Taget; i Tagryggen kunde der indrettes Lufthuller. Det er bedre end Straatag. Som sagt, jeg skal ikke opholde Thinget længere, saa meget mere som jeg kun har Ordet for en kort Bemærkning; men jeg vilde kun gjerne have gjort den Rettelste, at jeg tror ikke, at der kommer nogen Fare, eller Forskyrrelse til Veie, om man ikke alene tog Bestemmelsen i §. 2, men endogsaa gif Lidt videre.

Brockenhuis-Schack: Den ærede næstsidste Taler udtalte, at han syntes, det var en altfor stor Ret at lægge i Amtmandens Haand at udnævne Tilsynsmænd efter §. 15, og mente endogsaa, at jeg som Amtmand var saa overordentlig glad for den Bestemmelse, at jeg alene af den Grund vilde stemme for den. Det ærede Medlem er her i fuldstændig Misforstaelse. Den Ret, som her tillægges Amtmanden, er virkelig overordentlig lille. Forholdet er det, at Sogneraadet indstiller Manden, og saa udnævner Amtmanden ham; men hvis Amtmanden ikke finder ham passende til Hvervet, saa kan han dog ikke selv udnævne en Anden. Det er noget Lignende som ved Udnævnelse af Brandfogder efter Brandpolitiloven af 2den Marts 1861. Der indstilles af Sogneraadet en Mand til Brandfoged, saa kan Amtmanden approbere denne Mand, men hvis han ikke finder ham skikket, saa kan han ikke selv udnævne en Anden, men forøvrigt saa har jeg nu været Amtmand i 21 Nar, og jeg har altid approberet de Brandfogder, som have været indstillet til mig. Hvis jeg imidlertid ikke havde fundet en indstillet Mand egnet, saa havde der ikke været Andet for mig at gøre end at anmode Sogneraadet om en ny Indstilling. Nei, den Ret, som Sogneraadet faaer, er meget stor, og den Ret Amtmanden faaer, virkelig meget lille.

Blesner: Ja jeg kan ikke undlade at udtale min Glæde over det nærværende

Lovforslags Fremkomst, idet jeg nemlig mener, at efter som det har vist sig, at Ildebrandene i de senere Nar have taget til i en forbausende Grad, maa det være os alle maatpaaliggende at gjøre, hvad der fornuftigvis kan gjøres for at indskrænke deres Antal, ligesom der ogsaa maa gjøres, hvad der kan gjøres for at hindre Mennesker og Dyr i at indebrænde, naar der kommer Ild et eller andet Sted. Men samtidig dermed er der Ting i dette Lovforslag, som jeg ikke kan være enig i. Der staar f. Ex. her i §. 1, at Straatage skulle lægges paa med galvaniseret Jerntraad. Det synes jeg ikke om. Jeg har ikke den Tro, at vi derved siktre os imod Brandfare, hvad der dog skulde ligge nær, men heller ikke, at vi siktre os imod, at Mennesker og Dyr indebrænde. For mig staar det saaledes, at hvad enten Taget er lagt med galvaniseret Jerntraad eller med Simer, saa vil der kun blive en ubetydelig Forskjel paa de Diebliske, der gaa, inden hvilke Taget falder ned, naar der da først er gaaet Ild i Taget selv. Dernæst er der ogsaa en anden Side af Sagen, som ikke maa lades ude af Betragtning, og det er, at man, hvis man lægger Taget paa med galvaniseret Jerntraad, og saa skal lægge Taget om, vil komme til at faae denne rustne Jerntraad dels i Strøelsen og dels omkring paa Marken, og jeg føler mig overbevist om, at der derigjennem kunde afstedkommes megen Skade paa vore Husdyr. Det er Noget, som vi Landbrugere, der bruge dette Materiale, ikke kunne se bort fra, om vi miste et eller to Kreaturer derved; at de faae denne rustne Jerntraad ned i Maven, hvor den kan beskadige Tarmene, saa at Kreaturet kreperer. Jeg vil henstille, om der ikke, som af andre ærede Taler anthydet, i Stedet for at tække med galvaniseret Jerntraad kunde sættes forsvarlige Ildgittere over de Døre, hvor der ikke er Gavle. Hvis der er Gavle, behøves det naturligvis ikke; men hvor der ingen Gavle er, der mener jeg at det udtrykkelig skulde paabydes, at der sættes forsvarlige Ildgittere over Dørene saavel i de Bygninger, hvor der er Mennesker, som ogsaa, hvor der er Dyr. Menneskene ville vi vel især gjerne bevare; men vi ville ogsaa gjerne bevare vore Husdyr for os selv, og vi ville ogsaa nødig paaføre Assuranceelskaberne de store Tab, som følge af, at mange Kreaturer mange Steder indebrænde, fordi der ikke er Midler til at faae dem ud af Dørene. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg anser det for at have en overordentlig stor Betydning, om man her kunde komme til et fornuftigt Resultat.